



obrir portes – consciència de context en la pràctica i teoria teatral
23 de novembre 2023 de 12h a 14h a l'espai Scanner

Les preguntes urgents –catàstrofe climàtica, pandèmia, guerra i abús de poder, també en el context de gènere, identitat, inclusió i perspectives postcoloniales– llancen l'art teatral fora dels seus límits tradicionals i l'empenyen cap a una obertura interdisciplinària, a més d'impulsar-lo cap a la seva elaboració i el seu acompanyament científic. Les noves estètiques teatrals de "límits líquüefactes" qüestionen les delimitacions i normes d'estètiques i teories. El cicle ***obrir portes entre llibertat i responsabilitat - consciència de context en la pràctica i teoria teatral*** acosta qüestions socials i estètiques als formats del treball teatral i també de l'educació artística actual. La idea és un estudi dels formats teatrals sobretot en la seva imbricació interdisciplinària, és a dir, també als seus marges, allí on transiten cap a altres contextos teòrics i formes artístiques.

El cicle sobre contextos interdisciplinaris, organitzat pel departament de Teoria (Neus Ortega, Oriol López, Salvador Sánchez, Pablo Ley, Albert Boronat i Christina Schmutz) amb el suport de l'Àrea de Recerca i Innovació i amb la col·laboració de l'ESAD Instiut del Teatre inclou debats, ponències, tallers, sessions sobre la revisió de canons, metodologies de recerca i processos de creació, projeccions de pel·lícules/vídeos i es pot entendre com un espai per poder debatre i centrar-se en contextos artístics, socials, filosòfics, digitals i inclusivament, així com en aspectes del subjecte, del cos i de la nostra cultura. La idea és proposar un espai experimental per docents i estudiants per poder reflexionar i ampliar maneres de pensar, de crear i treballar i també promoure l'intercanvi amb altres persones, institucions i escoles per seguir desenvolupant els nostres processos d'aprenentatge en vista d'un àmbit professional cada vegada més dinàmic.

El cicle s'inaugura amb les ponències d'Adrienne Goehler **Horitzons per un concepte ampliat d'art i de vida**, Anto Rodríguez **Canto y nunca he sabido si cantar es teorizar o hacer o practicar (lecture performance)** i Yener Bayramoglu **Queer futurity en temps de crisis múltiples** i un debat posterior coordinat pel dpt TEO.

Horitzons per un concepte ampliat d'art i de vida: Si la biologia mesura una generació en períodes d'entre 20 i 33 anys, a la sociologia s'ha imposat una definició com a "cohorts d'edat de 15 anys consecutius". En aquest període, les condicions tecnològiques, econòmiques, culturals i polítiques canvien tant que deixen rastre en les persones que el viuen. Al nostre present sacsejat per diferents crisis, encara s'estan formant aliances desconegudes entre els estudis artístics i els estudis del moviment, entre la ciutat i el camp i una ciència com més va més curiosa. Quina funció hi tenen les institucions com el teatre, l'òpera i el museu? Què poden i què han de ser si volen deixar de ser sobretot institucions d'autoassegurança per a soliloquis de les classe blanques, occidentals, més o menys ben situades i de mitjana edat? Què significa en aquest context "aprendre i desaprendre"? **Adrienne Goehler** va treballar com a senadora de Ciència, Recerca i Cultura a Berlín. Va estudiar literatura i filologia alemanya i romànica a Friburg i Psicologia a Hamburg. Entre 1986 i 1989 va exercir com a diputada al Parlament d'Hamburg com a part de la fracció de dones del GAL (Grüne Alternative List). Durant 12 anys va ser directora de l' Universitat de Belles Arts (Hochschule für Bildende Künste) d'Hamburg. El 2002-2006 va ser comissària del Hauptstadt Kulturfonds (subvencions culturals de la capital cultural) de Berlín. Des del 2006 treballa com a comissària i publicista independent a Berlín.

Canto y nunca he sabido si cantar es teorizar o hacer o practicar: Imagino la investigación en artes como el terreno en el que podemos descubrir qué son la teoría y la práctica (si es que se nombran por separado) de cero, de nuevo en cada proceso. Para pensar en esto aquí propongo partir de un ejercicio: meter las manos, el cuerpo en una canción (y viceversa). Desde ahí, juntas, tenemos que encontrarnos con las preguntas, las que ya estaban y las que vendrán, las que nos inventemos, diseñemos o escondamos. **Anto Rodríguez** es va formar a l'ESAD d'Astúries, UNED, URJC, UAH i UCLM. Entre els seus treballs destaca *Frankenstein* (millor llargmetratge 51a edició Festival Internacional Cinema Gijón), el concert-karaoke *Viure en videoclip* (Festival Els Estius de la Vila), la peça escènica *La Traviata* (Teatre Pradillo, Teatre Espanyol de Madrid) o la conferència escènica *Allò altre: el concert*. La seva investigació gira entorn de l'escriptura escènica autobiogràfica expandida i la generació de dispositius d'escriptura artística i teòrica. Imparteix tallers i laboratoris de creació en arts escèniques i metodologia de la recerca en arts (Màster en Pràctica Escènica i Cultura Visual de la UCLM i Artea a Madrid). Col·laboracions amb Juan Dominguez, Amalia Fernández, María Jerez, Óscar Bueno, Cris Blanco i Cuqui Jerez.

Queer futurity en temps de crisis múltiples: Les crisis globals múltiples i la corresponent sensació de fragilitat ens poden ajudar a imaginar un futur que soscava les normativitats. Alguns científics queer argumenten que la inversió en el futur sempre està lligada amb neoliberalisme, reproducció heteronormativa i optimisme cruel. Altres destaquen la importància d'imaginar un futur, sobretot per aquells qui al present estan experimentant múltiples desigualtats interseccionals. Amb l'aquí i ara senzillament no n'hi ha prou. Mitjançant estratègies d'activistes queer en temps de pandèmies, d'autoritarisme creixent i de crisis ambientals, és possible albirar possibles direccions futures de noves formes de justícia social, de canvi epistèmic, de cohesió social i de noves imaginacions per un futur millor. **Yener Bayramoğlu** Actualment és Marie Curie Fellow a l'Universitat Metropolitana de Manchester i s'incorporarà a la Universitat de York com a professor adjunt en Mitjans Digitals el 2024. Bayramoğlu es va doctorar en estudis de mitjans i comunicació a la Universitat Lliure de Berlín (FU Berlín). La seva recerca se centra en la teoria queer, mitjans digitals, migració, fronteres, temporalitats i afecte. El seu treball va comptar amb el suport de subvencions i beques de consells d'investigació com EU-HORIZON, UKRI (Recerca i Innovació del Regne Unit) i DFG (Fundació alemanya de recerca). Les monografies *Queere (Un-)Sichtbarkeiten (Queer In/Visibilities)* i *Post/pandemisches Leben (Post/pandemic life)* amb María do Mar Castro Varela van sortir a Alemanya.